

[Ulrich.]

lader til, at han er saa lidet begavet, at han ikke kan opfatte det, selv naar det er en Minister, der udtaler det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg er ikke tilfreds med at faa Svar af det ærede Medlem Hr. Ulrich, jeg vil hellere have det af Landbrugsministeren. Jeg beraaber mig paa § 28, hvor der staar om begge de to Ejendomsformer, at man faar dem overdraget med en Ejers fulde Raadighed . . . (*Olufson:* Fortsæt!) . . . „med de af det følgende flydende Indskrænkninger og med de dør nævnte særlige Rettigheder“. Men siden det ærede Medlem Hr. Olufson nu tager Del i Debatten nede fra sin Plads, kan jeg rette det Spørgsmaal til ham: Har en Statsfæster, der har afdraget sit Byggelaan, ikke Lov til at sælge sin Ejendom frit og uhindret som en Selvejer?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Olufson har Ordet for en kort Bemærkning.

Olufson: Jeg maa maaske spørge det ærede Medlem Hr. Clausager, hvilken Interesse dette har i denne Forbindelse. Forholdet er det, at der vil gaa en 30—40 Aar, før Bygningerne normalt vil være afdraget, og først i det Øjeblik vil det faa Interesse. Det, der har Interesse i Øjeblikket, og det, som det ærede Medlem Hr. Clausager gerne vilde have fat paa, er, om en velhavende Mand kan købe en saadan Ejendom, betale Bygningslaanene ud og saa spekulere som en hvilken som helst anden. Det er altsaa ikke en saglig Interesse, der ligger bag ved det stillede Spørgsmaal, men kun en Spekulationshensigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Heller ikke det var et klart Ja eller Nej, det er det underlige ved det. Det var kun en Udtalelse om, at Spørgsmaalet har ingen Betydning i Øjeblikket, først om 30—40 Aar. Jo, det har den praktiske Betydning, at vi faar slaaet fast, om vi opretter nogle nye Fideikommisbrug, ganske vist smaa, i Stedet for de store gamle, vi har afløst. Derfor beder jeg igen, om vi ikke kan faa klaret det Spørgsmaal, som har stor praktisk Betydning: Hvilken Vej gaar vi? Og da det ærede Medlem Hr. Olufson ogsaa var blank, spørger jeg, vil Ministeren da ikke svare?

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 92 Stemmer mod 14.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 136 af 1. Juni 1929 om Begunstigelser for Mergelselskaber.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4749; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4145).

Sagen sattes til Forhandling.

Larsen (Bjerre): Lovforslaget tilsigter at lade de Mergelselskaber, der har faaet Bevilling efter den ældre Mergellov af 1920 eller tidligere, komme ind under samme Betingelser som dem, der er gældende efter Loven af 1. Juni 1929 om Begunstigelser for Mergelselskaber. Betingelserne for Begunstigelser i Henhold til denne Lov er, at der gives Fortrinsret for Beløbene i Lighed med den Fortrinsret, der gælder for Udpantning af kommunale Skatter, det vil sige en Fortrinstillig i Forhold til de øvrige Prioritetshavere.

De gamle Selskabers Laanebeløb andrager tilsammen 24,3 Mill. Kr., men der er afdraget over 18 Mill. Kr., saaledes at der kun er en Restgæld paa 6,2 Mill. Kr. Selv om Beløbet er bragt saa langt ned, forvolder imidlertid Afdragene under de for Landbruget for Tiden herskende vanskelige Forhold stort Besvær, navnlig fordi disse gamle Selskaber er bygget op paa solidarisk Ansvar. Det solidariske Ansvar kan nemlig medføre, at enkelte bliver staaende tilbage med Ansvaret og derved bliver belastet saa stærkt, at de økonomisk ikke kan bære det. Der kan ogsaa være Sogne, hvor en enkelt eller maaske enkelte større Mergelaftagere ikke kan opfylde deres Forpligtelse, og Resultatet bliver da, at de mindre Ejendomsbesiddere kommer til at staa inde for Beløbet, og dette er meget uheldigt. Derfor hedder det ogsaa i Bemærkningerne til Lovforslaget:

„Dersom Udviklingen fortsættes i samme Spor en kort Tid, vil der indtræffe Sammenbrud af flere Selskabers Økonomi, med store Tab for mange Medlemmer og med Tab for Kreditorerne, derunder Staten, der direkte er Laangiver for flere